

Horo (母衣) - Szamuráj köpeny.

Részlet a "の谷合戦図屏風 屏風"-ből, ahol Kumagai Naozane-t ábrázolják lóháton.

A *Horo* (母衣), amelyet szintén az 褰, 幌 és 保呂 karakterekkel is írtak, a japán köpeny egyik típusa, amely a szamuráj osztályhoz tartozik.

A köpeny formája meglehetősen egyedülálló, és a japán harcosok viselték a *Heian* és *Kamakura*-kori csatatéren.

Palástszerű felszerelés volt, amelyet lóháton az *O'yoroi* tetején viseltek. Lovaglás közben csapkodott, vagy ha a csípőjéhez volt kötve, vitorlaként tört ki, és feltételezik, hogy az ellenség fenyegetése és a lovas harcos fenséges megjelenésének fokozása érdekében viselték.

A páncél hátuljára rögzített Horo, a 軍用記 7 卷 -ból. Láthatjuk, hogyan rögzültek a zsinórok a vállterület tetején és a csípőn.

Amikor azonban a szél nem fújta fel, a Horo csúnyán lógott, és ezért a 13. / 14. század körül bevezették a bambuszból vagy bálnacsontból álló keretet, a Horo-csontot (母衣骨 vagy 幌骨). Mivel a Horo-csonttal viselt Horo-nak nagyobbnak kellett lennie, mint egy közönséges Horo-nak, ezért ezt a típust Ou-horo-nak (大母衣) hívták, de normálméretű Horo-t is viseltek ezzel a kerettel.

A köpenyt változó számú zsinórral rögzítették, hattól tizenkettőig.

A régi időkben feljegyezték, hogy a Horo felső és alsó végét brokát szegélyezte, és a közepén vagy Bonji (梵字 - szanszkrit karakterek), vagy a viselője neve volt.

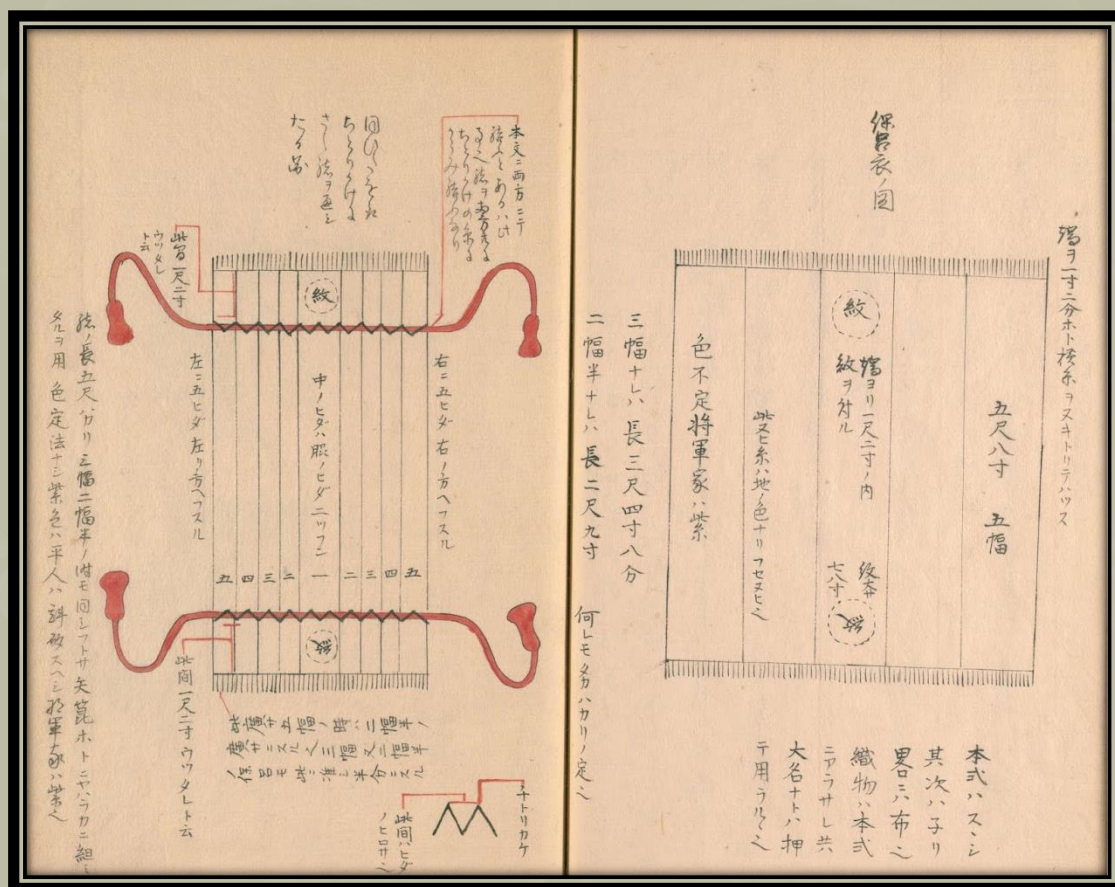
Horo-csont keret, a 甲冑着用指南-ból.

Egy normál *Horo* szélessége körülbelül 150 cm, a nagyobb változat pedig 300 cm körül volt, az "*Aro kassen monogatari*" (鴉鷺合戦物語) szerint, de valószínűtlen, hogy ekkora köpenyt viseltek a csatatéren.

Különböző színűek voltak, amelyeket a szamurájok választottak, és bár nyugati szempontból furcsák lehetnek, de a *Horo* elmondja nekünk, hogyan akarták ezeket a harcosok, hogy felismerjék őket a csatatéren.

Ez a kultúra egyik első szimbóluma, amelyet a *Kawari Kabuto* teljesen ki fog fejleszteni; de ez egy másik cikk témája.

Hogy egyszerű legyen, a szamurájok sok furcsa megjelenésű regáliát használtak, hogy egyedivé tegyék a megjelenésüket, a transzparenséktől az egzotikus páncélokig.

Példa egy kibontott *Horo*-ra, a 軍用記 7 卷 -ből.

A *Horo*-t is a viharos *Sengoku Jidai* idején viselték, azonban a felszerelt íjászok fénykora néhány évszázada már lejárt; feltételezzük, hogy a *Horo*-t viselők hírnökök voltak, és a köpenyt a csapatok azonosítani tudták.

A tábornokok is viselték, hogy kiemeljék magas rangú pozíciójukat a katonai hierarchiában.

Mítoszok és tévhitek.

Ha ismerjük a szamuráj fegyvereket és páncélokat, akkor talán már hallottunk e köpenyek "nyílbiztos" tulajdonságáról; Nos, ez valószínűleg mítosz.

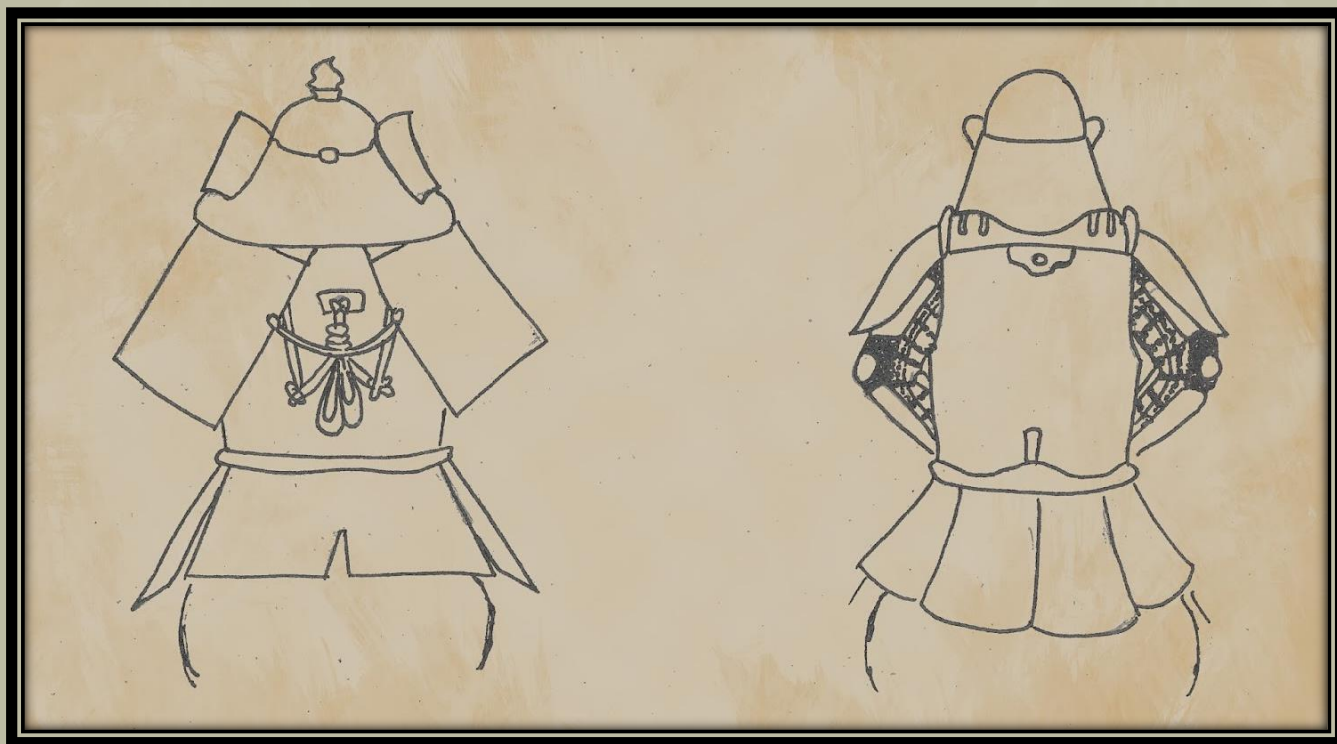
Én is belemerültem e mítoszba, de aztán rájöttem, hogy ez miért nem megfelelően logikus.

A *Horo*-t soha nem a nyilak ellen akarták használni. Felfújva működhet mivel selyemből készült, amely rugalmas anyag, és azáltal, hogy a szél felfújja, elkerülheti a nyilak általi behatolást.

Mike Loads elvégzett néhány tesztet ebben a kontextusban, de az általuk használt *Yumi* valószínűleg egy rendkívül alacsony erejű íj volt, ami nem nagyon hasonlított egy harci íjra.

A páncélok azonban a nyilak és más fenyegetések megakadályozására szolgálnak. A köpeny csak egy köpeny, amelyet bemutatásra és a harcos helyzetének kifejezésére készítettek.

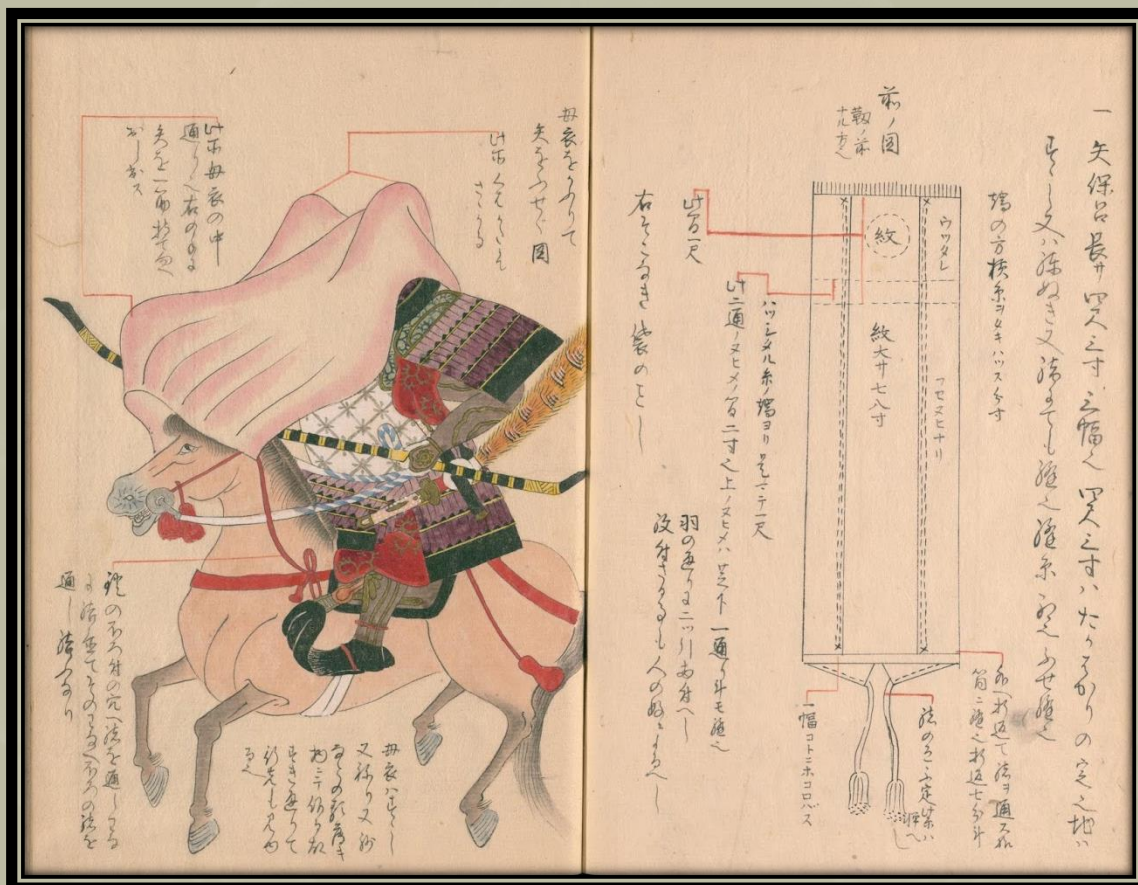
A *Horo*-val együtt használt szamuráj páncélok kapcsán, íme, néhány vázlat, annak bemutatására, hogy a *Horo*-ra nem volt szükség a nyilak hátulról való megállításához:

Itt balról *O'yoroi* típusú páncélt (10. - 14. század), jobb oldalon pedig *Tosei Gusoku* típusú páncélt (16. század) láthatunk hátulról, lóháton. Vegyük figyelembe, hogy milyen védelmet ad a két konfiguráció, különösen az *O'yoroi*, ahol a két nagy *Osode* a viselő háta mögött van rögzítve, és az egész karját lefedi. Valószínűleg egy *Horo* nem sok védelmet nyújt.

Az is olvasható, hogy a *Horo*-t repülőeszközként használták, hogy használója ellenségei fölé tudjon siklani, ez megint működhet, de én nagyon szkeptikus vagyok ebben az elméletben.

Nem világos, hogy hol és mikor jöttek létre ezek a mítoszok, de az igazi probléma az, hogy feltételeztük, hogy a *Horo*-t a fent említett célra használták, még akkor is, ha valójában nem ismerjük ennek a felszerelésnek a valós funkcióját. De úgy tűnik, hogy még a korai szamuráj utódainak sem volt világos elképzelésük megfelelő használatáról:

Reméljük, sikerült kissé megvilágítani ezt a ritka eszközt, és kissé érthetőbbé tenni mindenki számára.